

νισε παρερχομένους ἐνώπιόν του εἰς δύο καὶ μόνον ὤρας. 147,500 ἀστέρας. Ἄλλ' ἂν τοσοῦτοι ἀστέρες ὑπάρχουν εἰς ἓν καὶ μόνον τμήμα τοῦ Γαλαξίου, πόσοι ἄρα γε θὰ κολυμβοῦν ὡς ἰχθύδια εἰς τὸν βλον τοῦ Γαλαξίου ποταμόν; Πόσοι δὲ ἄλλοι θὰ ἐμπεριέχωνται εἰς τοὺς ἄλλους τοῦ στερεώματος Γαλαξίας! Διότι νεφελώματα ἀστεροβριθῆ ὡς ὁ Γαλαξίας ὑπάρχουν ἐν οὐρανοῖς τρισγίλια.

Ἀκολουθεῖ.

K. K.

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΛΗΡΙΚΩΝ ΗΛΕΙΑΣ

Σ. Δ. Κατωτέρω εὐχαρίστως παραθέτομεν τὴν ὑπὸ τοῦ ἱεροῦ Συνδέσμου Ἠλείας ἀποσταλείσαν ὑμῖν ἐκθεσιν περὶ τῶν αἰρέσεων τῶν χιλιαστῶν.

Ἀδελφοὶ Χριστιανοί,

Κατὰ τοὺς τελευταίους τούτους χρόνους κυκλοφοροῦν κατὰ χιλιάδας φυλλάδια, διανεμόμενα ὑπὸ τῶν χιλιαστῶν ἢ σπουδαστῶν τῆς γραφῆς, ὅπως αὐτοκαλοῦνται οὗτοι, μέσα εἰς τὰ ὅποια ἐκτίθενται αἱ περὶ τῶν διδασκαλιῶν τῆς χριστιανικῆς θρησκείας πλάναι τῶν κατὰ τρόπον τόσον χονδροειδῆ, ὥστε ἡ διαστοροφῆ τῆς ἁγίας Γραφῆς νὰ εἶναι καταφανῆ εἰς τὸν προσεκτικὸν μελετητὴν. «Αἱ πλάναι τῶν χιλιαστῶν εἶναι τόσον-πολλὰ καὶ μεγάλα, ὥστε οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ δὲν πρέπει οὔτε χριστιανοὶ νὰ λέγονται· διότι δὲν εἶναι ἀπλῶς αἰρετικοὶ, δηλαδὴ χριστιανοὶ πλανεμένοι, ἀλλ' εἶναι κυριολεκτικῶς ἀντίχριστοί· καὶ ὅχι μόνον δὲν ἔχουν καμμίαν ἀπολύτως σχέσιν μετὰ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, ἀλλ' εἶναι κατὰ τὴν πρόθεσιν καὶ διάθεσιν τῶν οἱ πολέμοι τῆς χειρότεροι ἀκόμη καὶ ἀπὸ τοὺς εἰδωλολάτραις τῶν πρώτων χριστιανικῶν χρόνων, ποὺ ἔσφαζαν καὶ ἐβασάνιζαν σκληρὰ κατὰ ἐκατομμύρια τοὺς χριστιανούς... Οἱ χιλιασταὶ ἢ σπουδαστὰ τῆς Γραφῆς ἐμάζευσαν ὅλας τὰς αἰρέσεις καὶ πλάναις, ὅσαι ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ χριστιανισμοῦ μέχρι σήμερον ἐφάνησαν καὶ ἐδιδάχθησαν κατὰ διαφόρους ἐποχὰς ἀπὸ διαφόρους αἰρετικῶν καὶ μετὰ ὅλας αὐτὰς μαζί καθήρτισαν ἓνα σύστημα διδασκαλίας, τὸ ὁποῖον μᾶς τὸ παρουσίασαν ὡς διδασκαλίαν τῆς Γραφῆς. Καὶ ἔτσι οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ζητοῦν, ἐν ὀνόματι τῆς ἁγίας Γραφῆς, νὰ ἐξαπολύσουν πάλιν κατὰ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ὅχι ἓνα μόνον διάβολον πλάνης καὶ αἰρέσεως, ἀλλ' ὅλους μαζί τοὺς διαβόλους ὅσοι ἐξ ἀρχῆς ἐπολέμησαν τὴν χριστιανικὴν ἀλήθειαν».

(«Ζωή» 1927 ἀριθ. 780).

—Διατί διαδίδεται ὁ Χιλιασμός

Διαδίδεται α') διότι αἱ χονδροειδεῖς πλάναι τῶν χιλιαστῶν εὐρίσκουν εἰσοδὸν εἰς μερικὸν ἀνθρώπων οἱ ὁποῖοι, διότι δὲν μελετοῦν τὴν ἁγίαν Γραφὴν δὲν δύνανται νὰ τοὺς ἀντικρούσουν καὶ ἐνκόλως πίπτουν εἰς τὰ δίκτυα τῶν πλανεμένων αὐτῶν ἀνθρώπων β') διότι οἱ χιλιασταὶ ἐνεφανίσθησαν εἰς μίαν ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ κόσμος κουρασμένος καὶ ταλαιπωρημένος ἀπὸ τὰ διάφορα δεινὰ τῶν συχῶν ἐκ τῶν πολέμων δοκιμασιῶν εὐκόλα παρασύρεται ζητῶν νὰ ἀνακουφισθῆ ἀπὸ αὐτὰ γ') διότι αὐτοὶ διαδίδουν δελεαστικὴν φήμην, ὅτι ὁ Χριστὸς ἔρχεται ἢ ἦλθεν

ἤδη διὰ δευτέραν φοράν καὶ ὅτι πρόκειται ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν νὰ σχηματισθῆ μία νέα Κυβέρνησις εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα ἀπὸ τὸν Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ καὶ τὸν Ἰακώβ καὶ τὰ ἄλλα μεγάλα πρόσωπα τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, τὰ ὁποῖα θὰ ἀναστηθοῦν τὸ ἐν κατοπιν τοῦ ἄλλου δ') διότι κηρύττουν, ὅτι οἱ ἁμαρτωλοὶ δὲν τιμωροῦνται ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ὅσον καὶ ἂν ἁμαρτήσουν, ἀλλ' ἀποθνήσκουν ὡς τὰ ζῶα ε'). διότι διαθέτουν ἀφθονον χρῆμα ἐβραϊκὸν πρὸς ἐξάπλωσιν τῶν πεπλανημένων διδασκαλιῶν τῶν.

—Πότε ὀρίζουν οἱ Χιλιασταὶ ὅτι θὰ γίνῃ ἡ δευτέρα παρουσία καὶ πότε ἡ ἁγία Γραφή.

Οἱ χιλιασταὶ ἐκήρυττον, ὅτι αὕτη θὰ ἐγίνετο τὸ 1914, ἀλλ' ἐπειδὴ διεψεύσθησαν, ὥρισαν τὸ 1918, ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ πάλιν διεψεύσθησαν ὥρισαν τὸ 1921 καὶ ἔπειτα χωρὶς νὰ ἐντραποῦν, εἶπον ὅτι ἐξάπαντος τὴν 1ην Ὀκτωβρίου 1925 θὰ ἐγκαταστῆ ἐπὶ τῆς γῆς ἡ βασιλεία τοῦ Χριστοῦ, ἀφοῦ τὴν 1ην Ἀπριλίου τοῦ ἰδίου ἔτους θὰ ἔχουν ἀναστηθῆ ὁ Ἀβραάμ, ὁ Ἰσαὰκ ὁ Ἰακώβ διὰ νὰ σχηματίσουν Κυβέρνησιν Ἱεροουσαλήμ. Προσέτι εἶπον, ὅτι τὰ ἄλλα πρόσωπα τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης θὰ ἀπεστέλλοντο εἰς τὰ διάφορα κέντρα τοῦ κόσμου ὡς ἀντιπρόσωποι τῆς Κυβερνήσεως Ἱεροσολύμων· ὅτι ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα ὁ Ἀβραάμ μετελεύθους ἡραδιοτηλεφωνικῶς σταθμοὺς θὰ διευθύνῃ τὰς ὑποθέσεις τῆς γῆς μετὰ συνεργάτας τοὺς διαφόρους αὐτοὺς Κυβερνήτας.

Μετὰ ὅλα τὰ ἀνωτέρω ὑποβάλλουν τὸ ὄνειρον τῶν Ἑβραίων, οἱ ὁποῖοι περιέμενον τὸν Μεσσίαν ὡς κοσμικὸν βασιλέα διὰ νὰ ἐλευθέρωσιν τὸ Ἰουδαϊκὸν ἔθνος ἐκ τῆς δουλείας, ἐνῶ Αὐτὸς ἦλθεν, ἓνα ἰδρύσῃ πνευματικὴν βασιλείαν καὶ ὅχι κράτος κοσμικόν. (Χιλιαστικά βιβλία Γραφικὰ Μελέτα τόμος Β'. Γ')

Οἱ Χιλιασταὶ ὥρισαν τὰς ἀνωτέρω χρονολογίας σθηριχθέντες εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον κεφ. 24, ὅπου λέγει ὁ Χριστὸς ὅτι «ἐγενηθήσεται ἔθνος ἐπὶ ἔθνος καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν καὶ ἔσονται λιμοὶ καὶ λιμοὶ καὶ σεισμοὶ κατὰ τόπους»... Ταῦτα, λέγουν οἱ Χιλιασταὶ, συνέβησαν κατὰ τὸν Ἑυρωπαϊκὸν πόλεμον, ὁ ὁποῖος ἐξερχόγη τὸ 1914, ὅστις κατ' αὐτοὺς εἶνε ὁ μεγαλύτερος πόλεμος ἀπὸ ὅσους συνέβησαν. Ἐνῶ ἡμεῖς γνωρίζομεν πολέμους φρικαλεωτέρους ἀπὸ αὐτῶν, κατὰ τοὺς ὁποῖους συνέβησαν δεινὰ ἀραντάστου περιγραφῆς.

Πλὴν ὅμως οἱ χιλιασταὶ θὰ ἔρχετο νὰ λάβουν ὑπ' ὄψει τοὺς τὸ Ματθ. 24.6, ὅπερ λέγει: «Μελλήσεται δὲ ἀκούειν πολέμους καὶ ἀκοὰς πολέμων· ὁρᾶτε μὴ θροεῖσθε· δεῖ γὰρ πάντα γενέσθαι ἀλλ' ὁ ὕψω ἐστὶ τὸ τέλος» καὶ τὸ Ματθ. 24, 23 καὶ ὁ: «Τότε (δηλ. ὅταν πρόκειται νὰ γίνῃ β'. παρουσία μου) ἐὰν τις εἴπῃ ὑμῖν, ἰδοὺ ὧδε, ὁ Χριστὸς ἢ ὧδε, μὴ πιστεύσητε» διότι οὗτος «εἶναι ψευδοπροφήτης καὶ ψευδοδιδάσκαλος».

β) Ἡ Γραφή λέγει ὅτι θὰ γίνῃ ἡ β'. παρουσία 1) ὅταν κηρυχθῆ τὸ Εὐαγγέλιον εἰς ὅλην τὴν Οἰκουμένην καὶ «τότε ἦξει τὸ τέλος» (Ματθ. 24 14) ἀλλ' εἰσέτι δὲν ἐκηρύχθη, 2) ὅταν θὰ ἐπιστραφοῦν εἰς τὸν Χριστιανισμὸν οἱ Ἰουδαῖοι (Ρωμ. 11, 15) ἀλλ' εἰσέτι δὲν ἐπέστρεψαν, 3) ὅταν θὰ φανῆ ὡς ἀστραπὴ 4, 16),

ἀλλ' εἰσέτι οὔτε ἐφάνη, οὔτε κατέβη.

Προσέτι δὲ λέγει ὅτι «περὶ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ τῆς ὥρας οὐδεὶς οἶδεν, οὐδὲ οἱ ἄγγελοι τῶν οὐρανῶν, εἰμὴ ὁ Πατὴρ μόνος» (Ματθ. 24, 26) «οὐχ ἡμῖν ἐστὶ γινῶναι χρόνους ἢ καιροὺς οἷς ὁ Πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ» (Πράξ. 1, 7), «ἡ ἡμέρα Κυρίου ὡς κλέπτῃς ἐν νυκτί» (Β'. Πέτρο. 3, 10).

Καὶ ὅμως οἱ Χιλιασταὶ ἔχουν τὴν ἀναισχυντίαν νὰ ὀρίζουν τὸν χρόνον!!!

— Πῶς ἐννοοῦν τὴν βασιλείαν τοῦ Χριστοῦ οἱ Χιλιασταὶ καὶ πῶς ἡ Γραφή.

α.) Οἱ Χιλιασταὶ λέγουν ὅτι, ὅταν θὰ βασιλεύσῃ ὁ Χριστὸς θὰ ἀπολαμβάνουν οἱ ἀνθρώποι ἄκραν ὑγείαν αἰωνίως, θὰ ἔχουν ὄχημα, θὰ διασκεδάζουν καὶ θὰ ζοῦν εὐθυμοὶ καὶ ὁ καθένας θὰ ἔχῃ τὸ σπῆτι του!!!!

β.) Ταῦτα λέγουν χωρὶς νὰ λάβουν ὑπ' ὄψιν τὸν τὴν Γραφήν ἢ ὁποία λέγει: «ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ οὐκ ἐστὶ βρώσις καὶ πόσις» (Ρωμ. 14, 17,) ὅτι «ἐν τῇ ἀναστάσει ὡς ἄγγελοι τῶν ἐν οὐρανῷ ἐσόμεθα» (Ματθαίου 22, 31), ὅτι «οἱ οὐρανοὶ ῥοιζήθῃσι παρελεύσονται στοιχεῖα δὲ καυσούμενα λυθήσονται καὶ γῆ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἔργα κατακαήσεται» (Β'. Πέτρο. 3, 10).

Ἀκολουθεῖ.

Κατηχητικὰ μελέται.

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Τὸ ἐπιτραχήλιον ἢ περιτραχήλιον καλεῖται οὕτως διότι τίθεται περὶ ἢ ἐπὶ τὸν τραχήλου τοῦ ἱερέως ἢ ἀρχιερέως καὶ κρέματα ἐπὶ τοῦ στήθους καὶ τοῦ στιχαρίου μέχρι τῶν ποδῶν. Ὑπονοεῖ δὲ ἀπ' ἐνὸς τὸν ζυγὸν τοῦ Κυρίου ὅστις κατὰ τοὺς ἀπευθεῖς λόγους τοῦ Ἀντρωτοῦ μας εἶναι χρηστὸς καὶ τὸ φορτίον του ἐλαφρόν, καὶ ἀπ' ἐτέρου τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἣτις ἐκχέεται ἄνωθεν ἐπὶ τοὺς ἱερεῖς. Ταυτοχρόνως ὁμοῦς ὑπενθυμίζει εἰς αὐτοὺς μὲ τὰ κρόσσια ἅτινα ἐπικολῶνται ἐπ' αὐτοῦ καὶ τὸ ὅτι αἱ ψυχὰ τῶν ἐνοριτῶν κρέμονται ἀπὸ τὸν τραχήλου του. Φορῶν δὲ τοῦτο λέγει ὁ ἱερεὺς ἢ ὁ ἀρχιερεὺς «εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ ἐκχέων τὴν χάριν αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς ἱερεῖς αὐτοῦ ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα τοῦ Ἀαρῶν, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὦαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ». Ἄνευ ἐπιτραχήλιου οὐδεμία ἱεροτελεστία τελεῖται. Εἰς τὴν προκειμένην εὐχὴν ἀναφέρεται ὁ Ἀαρῶν καθ' ὅτι οὗτος ἦτο ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἰουδαϊκῆς ἱερῶσύνῃς ἢ τοῦ πρώτου ἱερέως καὶ ἀρχιερέως ὅστις ἐχρίσθη ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὸν Θεὸν διὰ τοῦ Προφήτου Μωϋσέως. Διὰ δὲ τῆς λέξεως ψα ὑπονοεῖται τὸ κάτω μέρος, ὁ γῦρος τοῦ στιχαρίου μέχρι τοῦ ὀποίου φθάσει τὸ ἐπιτραχήλιον κρεμώμενον ἐκ τοῦ τραχήλου τοῦ ἱερέως. Παρὰ τοῖς Λατίνοις καλεῖται stola ἢ τοῖς σολὴ ἢ ποδήρης ἐσθῆς εἶναι δὲ τὸ κυρίως διακριτικὸν γνώρισμα τοῦ ἱερέως ἀπὸ τὸν διάκονον καὶ ἀρχιερέα. Μετὰ ταῦτα ὁ ἱερεὺς καὶ ὁ ἀρχιερεὺς φοροῦν τὴν Ζώνην ἣτις τίθεται ἐπὶ τῆς ὀσφύος

καὶ περισφίγγει τὸ σῶμα καὶ τὸ στιχάριον καὶ περιτραχήλιον ἵνα καταστήσῃ τὸν ἱερέα εὐσταλῆ πρὸς τὴν ἱερατικὴν του διακονίαν. Σημαίνει δὲ καὶ αὕτη τὴν δύναμιν καὶ χάριν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μεθ' ἧς ὀφείλει νὰ περιβάλληται ὁ λειτουργὸς τοῦ Ὑψίστου ἵνα ἀμώμως τελέσῃ τὴν θείαν εὐχαριστίαν δι' ὃ περιζωννύμενος ταύτην λέγει: «Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ περιζωννύων με δύναμιν καὶ ἔθετο ἄμωμον τὴν ὁδόν μου». Ταυτοχρόνως δὲ ὑπενθυμίζει εἰς τὸν φοροῦντα διὰ διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ θὰ κατορθώσῃ νὰ κυριαρχήσῃ ἐπὶ τῶν παθῶν τῆς σαρκὸς ἡγνια κρέπει νὰ ζώνῃ καὶ σφιγγῇ καὶ διενθύνῃ κατὰ τὰς βουλὰς τοῦ Κυρίου καὶ ὄχι κατὰ τὰς ἀτόπους κλίσεις ταύτης. Κατόπιν ὁ ἱερεὺς ἐνδύεται τὸ φελόνιον ἢ φαινόλιον. Ἡ λέξις αὕτη εἶναι Λατινικὴ (Pascuba) καὶ ἐδήλου ἐπὶ Ρωμαίων εἶδος ἐνδύματος, ἐπικνωφορίου φερομένου ἐπάνω εἰς τὸν ἐσωτερικὸν χιτῶνα ἢ ἐπενθύνῃ, ἢ το δὲ κωνοειδὸς καὶ ἄνευ χειρῶν πρὸς εὐκόλον ὁδοιορίαν. Τοιοῦτον ἔφερον καὶ οἱ Ἀπόστολοι ὁ δὲ ἀπόστολος Παῦλος ἠθῶς τὸν ἀναφέρει εἰς Β' Τιμοθ. 4.13. Ὡστε ἀπ' ἐνὸς μὲν πρὸς ἀνάμνησιν τοῦ ἀποστολικοῦ τοῦτου ἐνδύματος, καὶ ἀπ' ἐτέρου διὰ τὴν εὐπρεπεστέραν τοῦ κληρικοῦ παράστασιν τὸν καθιέρωσαν ὡς ἱερυτικὸν ἄμφιον καὶ δὴ καὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν ἀρχιερέων μέχρι τῆς ἀλώσεως τῆς Κων)λεως ὑπὸ τῶν Τούρκων 1453 μ. χ. Ἐκτοτε ὁμοῦς τοῦτο παρ' ἀρχιερεῦσιν ἐλάβεν ἄλλην μορφήν καὶ οὕτω παρ' ἀρχιερεῦσι τοῦτο καλεῖται σάκκος. Τὸ ὅτι δὲ τοῦτο καὶ ὁ σάκκος εἶναι τὸ ἴδιον συνάγεται καὶ ἐκ τοῦ ὅτι καὶ ὁ ἀρχιερεὺς ὅταν φορῇ τὸν σάκκον λέγει τὸ ἴδιον γραφικὸν ρητὸν ἢ τοῖς «οἱ ἱερεῖς Σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὀσιοί Σου ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσσονται». Τὰ παλαιὰ τῶν ἀρχιερέων φαίλῳνα καὶ δὴ τοῦ Πατριάρχου καὶ τῶν προκρίτων ἀρχιερέων ἔφερον πολλοὺς σταυροὺς ἐξ οὗ καὶ Πολυσταύρια ἐκλήθησαν. Μερικοὶ θέλουν νὰ παραγάγουν τὴν λέξιν ἐκ τοῦ φαίνεσθαι—δλον=φαινόλιον ἀλλὰ ἡ τοιαύτη ἐκδοχὴ δὲν εἶναι ὡς εἴπομεν ὀρθή. Τοῦτο ὑπενθυμίζει μὲ τὸ ρητὸν του τὴν ὀσιότητα καὶ δικαιοσύνην ἣτις πρέπει νὰ περικοσμή τὸν λειτουργὸν τοῦ Ὑψίστου, καὶ ὅτι πρέπει νὰ ἐνθυμοῦνται οἱ φοροῦντες ὅτι ἀντιπροσωπεύουν τοὺς Ἀποστόλους καὶ ἐπομένως ὡς πάροικοι καὶ παρῆπιδομοὶ ἐν τῷ κόσμῳ τοῦτο πρέπει νὰ συμπεριφέρωνται ἀποστολικῶς καὶ νὰ ἀναπτύσσουν ἐνθεον ἀποστολικὴν δρᾶσιν λόγῳ τε καὶ ἔργῳ.— Μερικοὶ ἀξιωματοῦχοι ἱερεῖς (ἀρχιμανδρίται Οἰκονόμοι, πρωτοπρεσβύτεροι, Σακελλάριοι κ.λ.π.) φέρουν ἐκτὸς τῶν ἄνω ἁμφίων καὶ τὸ ἐπιγονάτιον ἢ ὑπόγονάτιον τοῦτο εἶναι τετράγωνον καὶ ἐν εἶδει ῥομφαίας ὕφασμα τὸ ὅποῖον λέγεται οὕτω διότι κρέματα ἐκ τῆς ζώνης καὶ ἐπὶ ἢ ὑπὸ τὸ γόνυ. Εἰκονίζεται δὲ ἐπ' αὐτοῦ ὁ Σταυρὸς ἢ ὁ Χριστὸς μετὰ τοὺς Εὐαγγελιστὰς ἢ ἄγγελος κ.λ.π. Τοῦτο ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὰ βαλάντια τῶν ἐλεημοσυνῶν ἅτινα ἔφερον οἱ Ἀπόστολοι καὶ ὑποδηλοῦν ταυτοχρόνως καὶ τὴν δύναμιν τοῦ θείου λό-